द्रत्यभ्य व्य क्र्यान्तरेग विहतं कला पावे पविविभविश्वनम्। सदो देवौरभोष्ट्ये यापो भवन्त पौतवी ग्रंबोर्भिसवन्तु नः। इति पावे जनदानम । ॐ यवोऽमि यवयामाई मो यवया-राती दति यवदानम।

क्षेगसदारां द्राधर्षां निल्पुष्टां करीविणीम्। देखरीं मर्ज्य भूतानां त्वामिहोपद्वये त्रियम्॥ इति गन्धदानम्॥

क श्रीय ते लक्षीय पत्नाः इति प्रव्यदानम्। कें या दिव्या चापः पयमा सम्बभ्वर्या चन्त-रीचा उतपार्ध वोथा हिरखवर्णा यज्ञियास्ता न बाप: भिवा: मंग्योना: सहवा भवना ॐ धरिलीचनसं जन्में विश्वे भ्यो देविभ्य एषीऽर्घ्या नमः। इति इस्तेऽर्घा दत्त्वा यनेनेव पात्रेण मंप्रवणविवयहणं प्रथमपातेन मंप्रवं पवित्रञ्च रहीला ब्राह्मणदिचनपार्ख कुमोपरि उर्हे-मुखपात्रे स्वापनं तद्परि कुग्रदानम्। ततः **७** धरिलोचनसंज्ञकेभ्यो विखेभ्यो देवेभ्य एतानि गन्धपुष्पध्पदीपवासीयुगमीत्तरीययञ्चीपवीतानि नमः। गन्धादिदानमिक्क्ट्रमस्तु संकल्पमिडिः रस्त । ब्राह्मणवाचनम्। ततः पिटिपितामइ-प्रिंपितामस्मातामस्प्रमातामस्वरूपमाता-महानां सपत्नीकानां यादमइं करिष्ये । अनु-जापनम् । ॐ कुरुचेति ब्राह्मणैरुक्तो। ॐ देव-ताभ्यः हिभ्यस महायोगिभ्य एव च। इति विजिपेत्। तत ॐ त्रमुकसगोवाणां त्रसात-पित्पितामसप्रितामसानां ययानामश्रमीणां सपत्नीकानां यादं युवास्तहं करिषे। ॐ कुरुष यादकरणानुज्ञानम्। ॐ चमुक-सगोवेभ्यः अस्मत्पितृपितामङ्प्रपितामहेभ्यो ययानामश्मीभ्यः मपत्नीकेभ्य इदमासनं स्वधा। ब्राह्माणवामपार्खे श्राप्तनम्। ॐ पितृनावाइ-यिष्ये ॐ त्रावाइयेत्वक्ते ॐ उग्रन्तस्वानिधीम हा-शन्तः मसिधीमही । उश्रन् शत भावह पितृन् इविषे श्रुत्तवे। ॐ श्रायान्तु नः पितरः मौम्यासी चानिष्वात्ताः पविभिद्वयानै:। यसिन् यत्ते स्वधया मदलोऽधिव्यवन्तु तेऽवन्त स्मान । इत्यावाहनम् । ॐ श्रपहतासुरा रचांसि वेदिसदः। विस्तिलविकरणमः। ॐ तिलोऽपि सीमदैवत्यो गोसवी देवनिर्मितः। प्रवमिद्धः प्रतः खध्या पितृन् लोकान प्रोणाहि नः खाद्या। तिलटानम्। गत्रपूष्यं इस्ताभ्यां दस्वा पितृपाचमुखाप्य या दिब्येति पठित्वा त्रमुकगोत पस्मत्वितः त्रमुकशमान् सपत्नीक एष ते श्रव्याः स्वधा। एवं वितासहादी। मपविषं पाष्टं ग्रहीला ब्राह्मणवामपार्व टचिषायक्षशीपरि ॐ पितुभ्यः ख्वानमसीति यधीमुखपावस्थापनम्। ॐ ग्रन्थन्तां लोकाः पितृमदनाः पितृसदनम्सि । अधीमुखपात्र-मार्थनम् । ततः प्रमुकसगोतेभ्यः प्रमात्पित्-पिताम इप्रपिताम इभ्यः मपत्नौकेभ्यः एतानि गन्धपुष्पभ पदीपवासोयुगसीत्तरीययन्नोपवीतानि प्रस्थिता दूरमध्वानं यूयं तेभ्योऽवसीदत ॥

खधा । पितृतीर्धेन गमादिदानम । गमादि-दानमच्छिद्रमस्त सङ्ख्यसिहिरस्त । ब्राह्मण-वाचनम्। एवं मातामहादौनामनुजापनादि कर्मा। ॐ या दिब्येति भूमिसमार्ज्जनम्। ततो ष्ट्रतात्रमनं ग्रहीला दिच्छोपवीतं पित-ब्राह्मणम्। ॐ श्रग्नी करणमहं करिष्ये ॐकुरु वं ति तैनोत्ते ॐ अम्मये कव्यवाइनाय खादा ॐ सोमाय पित्मते खाडा । माइतिद्वयं देव-ब्राह्मणहस्ते दत्त्वा श्रविश्रष्टाहे पिग्हायं स्थाप-यिला चपरमई पिवादिपावे मानामहादिपावे च नि:चिपेत। पाते पदादिनिधाय कुगंदस्व श्रधोम्खाभ्यां पाणिभ्यां पातं गरहीता। ॐ पृधिवो ते पात्रं चौः पिधानं ब्राह्मणस्य सुखे त्रमृतं त्रमृतं जुहोमि खाहा। पाताभि-धन्तण्म। इदं विशाुर्व्विचक्रमे येधा निद्धे पदम्। समूदमस्य पांग्रले विश्वी इच्च रक्तस्व। द्रत्ववीपर्यधोमुखद्विजाङ्गष्टनिवेशनम्। ॐ अप-इतिति विर्ययविवारणम्।

ॐनिइमा सब्वें यदमेध्यवद्भवेत इताब सर्वेऽसरदानवा मया। रनांसि यचाः सपिशाचसंघा इता सया यात्रधानाय सर्वे॥

इति सिडार्छविकिरणम्॥ ततः ॐ धुरिनोचनमं चुर्कभ्यो विश्व भ्यो टैविभ्य एतदवं सप्टतं सपानीयं सव्यञ्जनं खाहा इति वारिकुशादीरत्रमङ्खनम्। ॐ श्राडमिद-मच्चिद्रमस्त सङ्ख्यसिंहरस्त । ततो वामोप-वौतेन सञ्चल्लनं सष्टतमसं पितादिपाने निधाय तद्परि भूमिसंलम्बकुशं दत्ता ॐ पृथिवी ते पात्रं चिभमन्तवम्। उत्तानाभ्यां पाणिभ्यां पावं ग्रहोला अंदरं विष्कृरित्यकोपरि उत्ता-नाष्ट्रष्ठं निवेशयेत् ॐ यपदता दति तिलविकि-रचम्। भूमिपातितवामजानुः। श्रमुकगो-त्रेभ्यः त्रसात्पत्पितामइप्रितामहभ्य त्रम्-कामुकश्मीभ्यः सपत्नीकेभ्य एतदन्नं मप्ततं सपानीयं सञ्बन्धनं पतिषिद्ववर्ज्जितं खधा। चन्नसङ्ख्यः। ॐ ऊर्ज वहन्तीरसृतं वृतं पयः कौलालं परिस्तं स्वधास्त तपयत मे इचिषामुखवारित्वागः। ॐ चदमिदमच्छिद्रमस्त सङ्कल्पिसिदिरस्त । ततः सव्याद्धतिकया गायत्त्रा विमर्ज्जायत्वा मधुः वाता ऋतायतं मधु चरन्ति सिन्धवः माध्वीनंः सन्वोषधी:। मधुनक्रमुतीषशी मधमत् पार्थिवं रजः मधु दौरस्त नः पिता। मधुमाबो वन-स्पतिमधुमानस्त सूर्यो माध्वीर्गावो भवन्त नः॥ मधु मधु मधु इति जपः। यथा सुखं बाग्यता जुषध्वमिति ब्रुयात्। भुत्रंवत्सु सप्तव्याधादिकां अ सदो वः पितरो देशः। इति पिण्डवीच-पित्स्तावं जपेत्।

ॐसप्तव्याधा दशार्षेषु स्याः कालाचारे गिरी। चक्रवाकाः सरहोपे इंसाः सरसि मानसे ॥ तेऽिं जाताः कुद्वेने ब्राह्मणा वेदपारगाः।

ततस्त्रेष्ठ । दिचणामुखी वामीपवीती उच्छिष्ठायत:।

अ प्राम्बदम्बाय ये जीवाः वेऽप्यदन्याः कुले सम ।

भूमी दत्तंन खप्यन्तु तृप्ता यास्तु परां गतिम्॥ इति भूमी कुशोपरि सष्टमन्नं जसप्नृतं विकि-रित्। ततो देवब्राह्मणक्रमण जलगण्डपं टस्व। पूर्ववत् पुनः मञ्जाइतिकां माविवों मधुवान-त्यचं मधु मध्विति च लक्षा ॐ रुचितं भव-द्विरिति देवबाद्यणप्रश्नः। सुरुचितमिति तेनोक्ते ॐ श्रेषमबमप्यस्तोति प्रश्नः। इष्टैः सइ भुङ्चेति तेनोतो पित्रादिबाह्मचे वामोप-वीतेन के तुप्तास्य इति प्रय:। के तुप्तास्य इत्यतां शेषमचेति प्रयः। ॐ इष्टैः मह भुङ्खे नि तेनोक्ते मानामहादिवाह्यणे तथेव प्रश्न:। ततः पित्रादिब्राह्मण पिगड।नइं पात-यिखे पातयेत्वक्षे । तद्च्छिष्टायतोऽभ्युचणं मख्डलञ्च चतुष्कीणं तिलविकिरणं ॐश्रमक-गीत पसात्पितः त्रम्कथमीन सपत्रीक एतत्ते पिण्डासनं खधा इस्रं रेखामध्ये पिता-महाय प्रियतामहाय च। गायची सधुवातिति विज्ञपन यदं माज्यं पिण्ड क्रवा कुशोपरि यसक्रगोवास्मत्पितः अमुक-शमीन सपत्नोक एव ने पिएड: य चात लामन यांच लमन तसी ते ख्धा। एवं पितामइ-प्रिवासइमातामइप्रमातामइव्हप्रमाताम-हिभ्य:। विग्रहश्चिवविकरणं पिग्हान्तिके। ङ लेपभजः प्रीयन्तां इति स्तरणक्रियेष इस्त-मार्ज्जनम्। प्रचालितेन पिण्डपावादकेन प्रमुक गीव त्रसातिपतः त्रमुक्तश्मीन सपतीक एतत्ते जलमवनिन्द्यॐ ये चात लामनु यांच लमनु तसी त स्वधीत पितृपिग्डसेचनम्। पिग्डपावमधोम्सं सता वहाञ्जनि ॐ यव पितरी माद्यक्षं यथाभागमाहषायध्वमिति जप:। श्रप: म्पृष्टा वामेन पराहळ उटङ्मुख्य प्राणास्तिः संयस्य।

ॐ वसन्ताय नमस्तभ्यं योषाय च नमी नमः। ववीभ्यस शरत्मंच ऋतवे च नमः सदा ॥ हेमनाय नमल्भ्यं नमस्ते शिशिराय च। मामसंवत्तरभ्यस दिवसभ्यो नमो नमः॥ अवड्भा ऋतुभ्यो नमः पितृभ्यो नमः। इति नपः। वामेनेव पराष्ट्रत्य दिचनामुखः श्रमो मदन्त पितरी यथाभागमाहषायिषत । इति जप:। वास: ग्रिथिलोक्तत्याञ्चलिं कत्वा 🗳 नमो व: पितर: पितरो नमो व: । इति नप:। ग्रहातः पितरो दत्त । इति ग्रहवो चणम् । । चम्। ॐ एतइ: पितरो वास: इत्युचार्य असकगोत्र इत्यादिना एतत्ते वास: ॐ ये चान लामनु यांच त्वमनु तस्मिते स्वधा। दशाभवसूतदानम्। वासेन पाणिना उदक पावं रहोता। अं अर्जं वहलीरमृतं पृतं प्य